

College van Beroep voor het Hoger Onderwijs

Zaaknummer:
CBHO 2015/288

Datum uitspraak:
28 april 2016

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 15 juli 2015 heeft de examencommissie van de Bachelor International Studies namens het Bestuur van de Faculteit der Geesteswetenschappen appellant een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven voor de bacheloropleiding International Studies.

Bij beslissing van 23 oktober 2015 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 17 maart 2015, waar appellant, en verweerder, vertegenwoordigd door [namen]

Vervolgens heeft het College het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1.7a, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan met het oog op verbetering van de kwaliteit, toegankelijkheid of doelmatigheid van het hoger onderwijs, bij wijze van experiment bij algemene maatregel van bestuur worden afgeweken van hoofdstuk 7 van die wet.

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, van het Besluit experiment uitbreiding bindend studieadvies (hierna: het Besluit, Staatsblad 2013, 317), kan het instellingsbestuur van een deelnemende instelling gedurende het gehele eerste jaar van inschrijving een student voor een aangewezen opleiding afwijzen en zijn inschrijving beëindigen, ingeval de student geen enkel tentamen heeft afgelegd.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van het Besluit, brengt het instellingsbestuur van een deelnemende instelling aan iedere student, die het propedeutisch examen van een aangewezen opleiding met goed gevolg heeft afgelegd, jaarlijks aan het einde van het studiejaar een advies uit over de voortzetting van zijn studie.

Ingevolge artikel 5.2.1. van de Regeling bindend studieadvies Universiteit Leiden, sectie A (hierna: de Regeling) is het eerste bindend studieadvies positief als op het moment dat het advies wordt uitgebracht tenminste 45 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding zijn behaald en is voldaan aan de voor de desbetreffende bacheloropleiding vastgestelde aanvullende eisen zoals deze zijn opgenomen de Onderwijs- en Examenregeling.

Ingevolge artikel 5.2.5. van de Regeling, is het tweede bindend studieadvies voor voltijdstudenten negatief en afwijzend indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding niet is afgerond. Het advies is tevens negatief en afwijzend indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht de propedeutische fase wel is afgerond, maar de student minder dan 90 studiepunten heeft behaald.

2.2. Verweerder heeft aan de beslissing van 23 oktober 2015, waarbij de beslissing van 15 juli 2015 is gehandhaafd, ten grondslag gelegd dat appelland niet heeft voldaan aan de norm neergelegd in artikel 5.2.5. van de Regeling. Weliswaar heeft appelland in totaal 95 studiepunten behaald, maar van de propedeutische fase heeft hij 50 van de 60 punten behaald.

2.3. Niet in geschil is dat appelland aan het eind van zijn eerste studiejaar 2013-2014 een positief advies heeft gekregen. Het BNSA van 15 juli 2015 betreft daarom het tweede advies dat aan appelland is gegeven. In aanmerking genomen dat het College in zijn uitspraak van 25 augustus 2014, zaaknummer CBHO 2014/022, (www.cbho.nl), heeft geoordeeld dat bepalingen, die ertoe strekken dat een examencommissie aan een tweede advies een bindende afwijzing kan verbinden, onverbindend zijn wegens strijd met artikel 7.8b van de WHW, ziet het College zich gesteld voor de vraag of voormeld artikel 5.2.5. van de Regeling, waarop het BNSA is gebaseerd, eveneens onverbindend is.

2.4 Zoals verweerder ter zitting heeft toegelicht is de Regeling gebaseerd op het Besluit, waarin krachtens artikel 1.7a, eerste lid, aanhef en onder d, van de WHW een uitzondering is gemaakt op voormeld artikel 7.8b van die wet. Het Besluit ziet, behoudens de uitzonderlijke situatie waarop artikel 6 ziet, blijkens artikel 7, eerste lid, op studenten die de propedeutische fase inmiddels hebben afgerond. Het Besluit biedt het instellingsbestuur, in aanvulling op voormeld artikel 7.8b van de WHW, de bevoegdheid ook aan die categorie studenten nog een BNSA te geven. Het Besluit ziet echter niet op studenten die, zoals appelland, vakken uit hun propedeutische fase hebben behaald maar deze fase nog niet hebben afgerond. Voor die categorie studenten maakt het Besluit dan ook geen uitzondering op voormeld artikel 7.8b van de WHW.

Dit leidt het College tot de conclusie dat de toepasselijkheid van het Besluit, anders dan verweerder ter zitting heeft betoogd, onverlet laat dat artikel 5.2.5. van de Regeling, dat ertoe strekt dat de examencommissie aan een tweede advies een bindende afwijzing kan verbinden wegens het niet afronden van de propedeutische fase, in zoverre onverbindend is wegens strijd met artikel 7.8b van de WHW.

2.5 Het beroep is reeds hierom gegrond. Aan de voorgedragen beroepsgronden wordt niet toegekomen. De beslissing van 23 oktober 2015, waarbij de beslissing van 15 juli 2015 in stand is gelaten, dient wegens strijd met de WHW te worden vernietigd. Doende hetgeen verweerder had behoren te doen zal het College, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, het door appellant bij verweerder ingestelde beroep gegrond verklaren. Aangezien appellant meer dan 90 studiepunten heeft behaald had de examencommissie geen BNSA mogen geven. Derhalve had verweerder het door de examencommissie gegeven BNSA van 15 juli 2015 dienen te vernietigen.

2.6. Van voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten is niet gebleken.

3. Beslissing Het

College

Rechtsdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden van 23 oktober 2015, kenmerk:15-166;
- III. verklaart het door appellant bij het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het op 15 juli 2015 door de examencommissie van de Bachelor International Studies namens het Bestuur van de Faculteit der Geesteswetenschappen gegeven bindend negatief studieadvies;
- V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden;
- VI. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden aan D.M. Lesueur het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 45,00 (zegge: vijfenveertig euro) vergoedt.

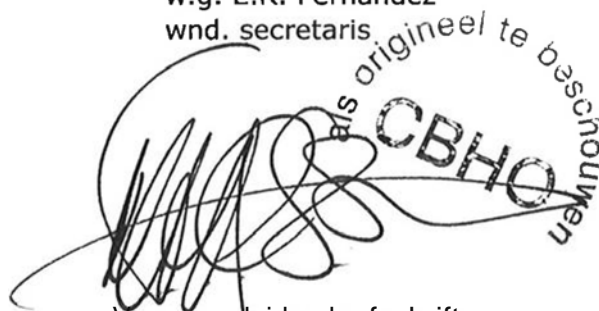
Deze uitspraak is gedaan door mr. B.K. Olivier, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.R. Fernandez, als secretaris.

w.g. B.K. Olivier
lid van de enkelvoudige kamer

Uitgesproken in het openbaar op 28 april 2016

Verzonden: 29 april 2016

w.g. E.R. Fernandez
wnd. secretaris

Voor een luidend afschrift:
de secretaris van het College van
Beroep voor het Hoger Onderwijs

College van Beroep voor het Hoger Onderwijs

Zaaknummer
CBHO 2015/300

Datum uitspraak:
28 april 2016

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam]
appellante,

en

het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 12 augustus 2015 heeft de examencommissie geschiedenis namens het bestuur van de Faculteit der Geesteswetenschappen appellante een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven voor de bacheloropleiding Geschiedenis.

Bij beslissing van 10 november 2015 heeft verweerder het door appellante daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 30 maart 2016, waar appellante, en verweerder, vertegenwoordigd door [namen].

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft aan de beslissing van 10 november 2015, waarbij de beslissing van 12 augustus 2015 is gehandhaafd, ten grondslag gelegd dat appellante in totaal 90 studiepunten had moeten behalen, waaronder de 60 punten van de propedeutische fase, hetgeen zij niet heeft gedaan. Zij heeft immers 75 studiepunten behaald, waarvan 40 van de propedeutische fase. De 25 studiepunten die appellante als onderdeel van haar minor heeft behaald wegen hierbij niet mee, aangezien de minor alleen als geheel kan meewegen nadat appellante ook het laatste vak daarvan met voldoende gevolg heeft afgelegd. De door appellante aangevoerde feiten en omstandigheden noopten de examencommissie niet ertoe om, ondanks het niet voldoen aan de gestelde norm, van het BNSA af te zien. De door haar overgelegde hinderverklaringen zijn hiertoe onvoldoende, nu deze niet de conclusie rechtvaardigen dat het tekort aan studiepunten is te wijten aan haar persoonlijke omstandigheden. Volgens de hinderverklaringen had zij immers gedurende de verschillende periodes waarop die zien, nog voor circa 50% en circa 75% kunnen studeren. Zij had daarom in oktober 2014 nog wel kunnen deelnemen aan drie deeltentamens voor vakken uit de propedeutische fase, terwijl zij maar aan een deeltentamen heeft deelgenomen en hiervoor niet een voldoende resultaat heeft behaald. Verweerder heeft verder in het nadeel van appellante meegewogen dat zij niet tijdig een studieplan heeft ingediend en hiertoe ook geen contact heeft opgenomen met de examencommissie.

2.2. Niet in geschil is dat appellante, na hierover overleg te hebben gehad met haar studiebegeleider, van de examencommissie toestemming heeft gekregen om de door haar samengestelde minor van 30 studiepunten in te brengen. Appellante voert terecht aan dat verweerder de 25 inmiddels door behaalde studiepunten van deze minor, in navolging van de examencommissie, ten onrechte niet bij de beoordeling heeft meegewogen. Ter beantwoording van de vraag of voldoende vertrouwen bestaat dat appellante binnen een redelijke termijn haar studie kan afronden, is immers relevant of zij nog 5 of 30 studiepunten van haar minor moet behalen.

2.3. Appellante voert eveneens terecht aan dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de examencommissie in haar geval niet gehouden was om, ondanks het feit dat zij haar propedeutische fase nog niet heeft afgerond, van het BNSA af te zien.

Hiertoe acht het College allereerst van belang dat uit hetgeen hiervoor onder 2.2. is overwogen volgt dat appellante 100 studiepunten heeft behaald en aldus, anders dan verweerder tot uitgangspunt heeft genomen, wel voldoet aan de norm dat zij in totaal 90 studiepunten moet hebben behaald.

Verder acht het College van belang dat verweerder, blijkens de eerste alinea van de vierde pagina van de beslissing van 10 november 2015, bij zijn beoordeling ten onrechte ervan is uitgegaan dat bij appellante blijkens de door haar overgelegde hinderverklaring van 6 oktober 2015 in de periode tussen 1 december 2014 en 1 maart 2015 sprake was van 'ernstige hinder'. In die hinderverklaring staat immers dat in de desbetreffende periode sprake was van 'zeer ernstige hinder', hetgeen betekent dat zij slechts voor circa 25% kon studeren. Dat, zoals verweerder in het verweerschrift heeft aangevoerd, voormelde alinea slechts een weergave van feiten betreft waaraan geen oordeel is verbonden, kan niet worden gevolgd. Aan de kwalificatie 'ernstige hinder' heeft verweerder immers de conclusie verbonden dat appellante nog voor circa 50% kon studeren. Op deze conclusie heeft verweerder bij de verdere oordeelsvorming voortgeborduurd.

Verweerder kan worden toegegeven dat drie deeltentamens voor vakken uit de propedeutische fase werden afgenomen in oktober 2014, derhalve vóórdat volgens de hinderverklaring van 6 oktober 2015 sprake was van 'zeer ernstige hinder'. Het College acht het tijdsverloop tussen de drie deeltentamens en de periode van 'zeer ernstige hinder' echter dusdanig gering dat verweerder de hinderverklaring niet betekenisloos mocht achten voor de periode waarin de deeltentamens werden afgenomen. Het College is van oordeel dat, gelet op de persoonlijke omstandigheden, en de verschillende hinderverklaringen, door de examencommissie te veel gewicht is toegekend aan het feit dat appellante de propedeuse nog niet heeft afgerond.

Ten slotte heeft verweerder ten onrechte in het nadeel van appellante meegewogen dat zij geen studieplan heeft opgesteld en hiertoe geen contact heeft opgenomen met de examencommissie. Hiertoe acht het College allereerst van belang dat de examencommissie appellante in het studiejaar 2013-2014 al een negatief studieadvies had gegeven waaraan vanwege haar persoonlijke omstandigheden geen afwijzing is verbonden. De examencommissie was derhalve bekend met de persoonlijke situatie van appellante. Gelet hierop had de examencommissie het initiatief voor het opstellen van een studieplan niet geheel bij appellante mogen laten. Daar komt bij dat appellante in haar administratief beroepschrift van 2 september 2015 heeft toegelicht hoe zij denkt eind 2016 haar bachelor te kunnen afronden, waarbij zij heeft geconcretiseerd welke vakken zij in welke periode voornemens waste volgen. Verweerder heeft in de uitspraak van 10 november 2015, noch in het bij het College ingediende verweerschrift, gereageerd op deze toelichting van appellante. Ook ter zitting zijn de examencommissie en verweerder er niet in geslaagd dat betoog van appellante te weerleggen.

Het betoog slaagt.

2.4. Het beroep is gegrond. De beslissing van verweerder van 10 november 2015 dient te worden vernietigd. Doende hetgeen verweerder had behoren te doen, zal het College het door appellante bij verweerder ingestelde administratief beroep alsnog gegrond verklaren omdat de examencommissie in redelijkheid niet tot haar beslissing had mogen komen, en de beslissing van de examencommissie geschiedenis namens het bestuur van de Faculteit der Geesteswetenschappen van 12 augustus 2015 vernietigen. Daarmee is het BNSA van tafel.

2.5. Van voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten is niet gebleken.

3. Beslissing Het

College

Rechtsdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing *van* het College *van* beroep *voor* de examens *van* de Universiteit Leiden 10 november 2015, kenmerk: 15-202;
- III. verklaart het door appellante bij het College van beroep *voor* de examens van de Universiteit Leiden ingestelde administratief beroep alsnog gegrond;
- IV. vernietigt de beslissing van de examencommissie geschiedenis namens het bestuur van de Faculteit der Geesteswetenschappen van 12 augustus 2015;
- V. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de beslissing *van* het College van beroep *voor* de examens van de Universiteit Leiden;
- VI. gelast dat het College van beroep *voor* de examens van de Universiteit Leiden aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 45,00 (zegge: vijfenveertig euro) vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.K. Olivier, lid *van* de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.R. Fernandez, als secretaris.

w.g. B.K. Olivier
lid van de enkelvoudige kamer

Uitgesproken in het openbaar op 28 april 2016

Verzonden: 29 april 2016

w.g. E.R. Fernandez
wnd. secretaris

als origineel te beschouwen
CBHO

Beensluitend afschrift:
de secretaris van het College van
Beroep voor het Hoger Onderwijs